

Nr 326.

Af herr **Jönsson** i Refvinge, i anledning af Kungl. Maj:ts i propositionen nr 48 upptagna förslag till lag om bankrörelse.

Gör man en jämförelse mellan den till Riksdagen afämnade kungl. propositionen nr 48, med förslag till lag om bankrörelse, samt Kungl. Maj:ts i samma proposition upptagna förslag till samma lag, sådant det ursprungligen såg ut vid remissen till lagrådet, finner man genast, att det senare innehåller en bestämmelse i § 48, som ej återfinnes i det förslag Riksdagen mottagit, nämligen: »Att den kassareserv, en bank är skyldig att redovisa, skall till en femtedel utgöras af svenska statens obligationer, beräknade efter senast noterade kurs.» Punkten har antagligen blifvit struken på grund af lagrådets yttrande mot densamma.

Det synes mig emellertid, som om de skäl lagrådet anført mot en sådan skyldighet för bankerna, hvarvid det endast synes ha tagit kassareservens lättrealiserbarhet till utgångspunkt, icke äro så tungt vägande, att Kungl. Maj:t behöft utesluta bestämmelsen ur förslaget till lag om bankrörelse. Från rent nationalekonomisk synpunkt är det af stor vikt, att åtminstone någon del af svenska statens obligationer befinna sig på svenska händer och den lilla ränteförlust för bankerna, en sådan anordning skulle medföra, spelar med all säkerhet mycket liten roll för dessa kapitalstarka, mycket inkomstbringande företag. Genom sina koncessioner och det stöd de därmed äga ha dessutom våra privatbanker förmåner, som synas böra motsvaras af en smula skyldigheter gentemot staten och det allmänna.

På grund af hvad sålunda anförts, får jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen må för sin del besluta, att § 49 i den föreslagna lagen om bankrörelse (Kungl. Maj:ts proposition nr 48) må erhålla följande tillägg:

Kassareserv, som bankaktiebolag med hänsyn till beskaffenheten af sina förbindelser är skyldigt att redovisa, skall till en femtedel utgöras af svenska statens obligationer, beräknade efter senast noterade kurs.

Stockholm den 1 mars 1911.

Johan Jönsson.